

VOED MIJN SCHAPEN HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, velen van u kennen beslist de geschiedenis van Petrus. Hij, een eenvoudige visser, werd door Jezus geroepen om Hem te volgen en één van de twaalf apostelen te worden. En Jezus gaf hem zelfs een andere naam. Petrus heette eigenlijk Simon, de zoon van Jonas. Simon (*"Sjimon"* – שִׁמְעוֹן) betekent *"horend, luisterend"*. Maar Jezus gaf hem de Aramese naam Céfas, in het Grieks Petrus (Joh. 1:43), hetgeen *"(kleine) rots, los rotsblok"* betekent, in tegenstelling tot een grote, vastzittende rotsformatie. De oude naam Simon was eigenlijk wel typerend voor Petrus, want onmiddellijk hoorde (d.w.z. gehoorzaamde) hij, toen Jezus hem opriep om Hem te volgen (Mark. 1:16-18).

Doch het onmiddellijk volgen van Petrus was een reactie vanuit zijn oude natuur. Zo was Petrus nu eenmaal. Eerlijk, altijd enthousiast en haantje de voorste, een ruwe bolster met een blanke pit!

Het was ook juist in deze dagen, wellicht zelfs op dezelfde dag, dat Petrus de gehele nacht aan het vissen was geweest, m.a.w. zijn aardse beroep uitoefende, maar helemaal niets had gevangen. Doch Jezus gaf hem de raad om af te steken naar de diepte en dáár de netten uit te werpen. Hij ving een geweldige hoeveelheid vis (Luk. 5:1-7). Petrus was totaal verbaasd en ontzet, maar Jezus zei hem dat hij voortaan mensen i.p.v. vissen zou vangen. Luk. 5:8-11 – *"En Simon Petrus, dat ziende, viel neder aan de knieën van Jezus, zeggende: Heere! ga uit van mij; want ik ben een zondig mens. Want verbaasdheid had hem bevangen, en allen, die met hem waren, over de vangst der vissen, die zij gevangen hadden; En desgelijks ook Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, die medegenoten van Simon waren. En Jezus zeide tot Simon: Vrees niet; van nu aan zult gij mensen vangen. En als zij de schepen aan land gestuurd hadden, verlieten zij alles, en volgden Hem."*

Dit alles gebeurde aan het begin van de bediening van Jezus op aarde. Maar aan het einde van Zijn bediening gebeurde er wat anders. Terwijl hij eerst pochte dat hij zelfs voor Jezus zou willen sterven (Luk. 22:33), loochende Petrus dat hij Jezus zelfs überhaupt kende (Joh. 18:17-27; Luk. 22:54-62). Dat gebeurde toen hem het vuur aan de schenen werd gelegd en hij bevreesd was voor zijn eigen hachje.

We kunnen ons voorstellen, hoe bedroefd en bitter Petrus was, nadat hij zich bewust werd van zijn vreselijke daad. Hij had Jezus best wel lief en nu had hij Hem verloochend.

Petrus was bijzonder teleurgesteld in zichzelf. Zó teleurgesteld, dat hij weer terugkeerde naar zijn oude beroep van visser. Niet van mensen, maar van vissen. En net als ten tijde van zijn roeping ving hij wederom niets. Joh. 21:3 – *"Simon Petrus zeide tot hen: Ik ga vissen. Zij zeiden tot hem: Wij gaan ook met u. Zij gingen uit, en traden terstond in het schip; en in dien nacht vingden zij niets."*

Ja, in ons oude leven met onze oude natuur zullen wij niets vangen t.b.v. Gods Koninkrijk. Geen enkele ziel! Deze wetmatigheid gold ook voor Petrus.

Maar opnieuw schoot Jezus hem te hulp met advies. Jezus stond aan de oever en zei hem om het net aan de rechterzijde uit te werpen. Waarna Petrus veel vis ving. Joh. 21:6 – *"En Hij zeide tot hen: Werpt het net aan de rechterzijde van het schip, en gij zult vinden. Zij wierpen het dan, en konden hetzelfde niet meer trekken vanwege de menigte der vissen."*

Inmiddels had Jezus een kolenvuurtje toebereid met vis en met brood en Hij nodigde Petrus en de andere discipelen uit om samen het middagmaal te gebruiken (Joh. 21:9-12). Wat een liefde! Géén beschuldiging naar Petrus om zijn verloochening, maar slechts liefde en een intens verlangen naar herstel van de relatie. Zo is onze Heiland. Hij beschuldigt ons nooit. En toen ontving Petrus een geweldige les. Niet omdat Jezus hem een lesje wilde leren, maar door de uitstraling van Zijn liefde naar Petrus toe. Het was een goede les. Niet enkel voor Petrus, maar ook voor ons.

Joh. 21:15 – *“Toen zij dan het middagmaal gehouden hadden, zeide Jezus tot Simon Petrus: Simon, zoon van Jonas, hebt gij Mij liever dan dezen? Hij zeide tot Hem: Ja, Heere! Gij weet, dat ik U liefheb. Hij zeide tot hem: Weid Mijn lammeren.”*

Meteen vallen er een paar zaken op.

Allereerst noemt Jezus Petrus weer bij zijn oude naam, namelijk Simon, zoon van Jonas. M.a.w., Jezus wilde hem duidelijk maken, dat zolang zijn oude natuur nog over hem zou heersen, hij Jezus niet zou kunnen volgen. En wellicht wilde Jezus hem ook leren om te luisteren naar wat Hij zou zeggen. Simon betekent immers *“horend”*.

En dan stelt Jezus hem een gewetensvraag: *“Heb je Mij liever dan deze (d.w.z. je vrienden, je collega's, je oude beroep)?”* Jezus gebruikte volgens de tekst zelfs het Griekse werkwoord *“aga'pao”*, dat *“vurig liefhebben met Gods onbaatzuchtige liefde”* betekent.

Wat een directe, en zeker ook pijnlijke vraag, broeders en zusters!

Maar Petrus antwoordde eerlijk. *“U weet dat ik U liefheb”*. Want hij gebruikte zelf het Griekse werkwoord *“phi'leo”*, dat *“liefhebben zoals vrienden onder elkaar”* betekent. *“Heer Jezus, mijn liefde voor U is helaas slechts vriendenliefde, niet meer!”*

Jezus gaf hem desondanks de opdracht: *“Weid mijn lammeren!”* M.a.w., er is maar één manier om te bewijzen, dat je van Jezus houdt, namelijk door Hem te gehoorzamen en de zielen (schapen en lammeren) te weiden en te voeden. Joh. 14:21a – *“Die Mijn geboden heeft, en dezelve bewaart, die is het, die Mij liefheeft;*”

Joh. 21:16 is een herhaling van vers 15: *“Hij zeide wederom tot hem ten tweeden maal: Simon, zoon van Jonas, hebt gij Mij lief? Hij zeide tot Hem: Ja, Heere, gij weet, dat ik U liefheb. Hij zeide tot hem: Hoed Mijn schapen.”*

Wederom gebruikt Jezus de oude naam van Petrus. Wederom gebruikt Jezus het werkwoord *aga'pao* en gebruikt Petrus *phi'leo*. En wederom vraagt Jezus om de schapen te hoeden.

Maar Jezus sprak een derde keer tot Petrus. Frappant dat Petrus Jezus driemaal verloochende en dat Jezus hem driemaal de vraag stelde over zijn liefde. Joh. 1:17 – *“Hij zeide tot hem ten derden maal: Simon, zoon van Jonas, hebt gij Mij lief? Petrus werd bedroefd, omdat Hij ten derden maal tot hem zeide: Hebt gij Mij lief, en zeide tot Hem: Heere! Gij weet alle dingen, Gij weet, dat ik U liefheb. Jezus zeide tot hem: Weid Mijn schapen.*

Ik denk dat het bittere noodzaak was, dat Jezus hem tot driemaal toe de vraag stelde. Opdat Petrus eindelijk zou beseffen, dat hij van nature niet de vurige liefde bezat om God mee lief te hebben. Zou genezen van zijn zelfgenoegzaamheid. En ook wij bezitten die liefde niet. Als wij Jezus echt vurig liefhebben, is het omdat God ons die liefde heeft gegeven (Rom. 5:5).

“Simon, heb je Mij lief?” vroeg Jezus. Maar Hij gebruikte nu niet meer *aga'pao*, maar *phileo*.

Eigenlijk stelde Jezus hem de vraag: *“Simon, heb je Mij (slechts) lief met vriendenliefde?”*

Toen viel eindelijk het kwartje bij Petrus en hij werd bedroefd. Hij antwoordde ook met *phileo* en onderkende eindelijk zijn zwakheid: *“Ja, Heer, U weet alle dingen en U weet, dat ik U slechts met vriendschappelijke liefde kan liefhebben.”* Petrus had echt wel een zekere liefde voor Jezus. Hij had zijn beroep opgegeven en was Jezus gevolgd. Vaak had hij zijn gezin voor lange tijd achtergelaten. Maar hij schoot van nature te kort. Net zoals wij.

Maar tóch zei Jezus tegen hem: *“Weid (voed) Mijn schapen.”* M.a.w., ondanks je gebrek aan vurige liefde, mag je tóch de schapen weiden. Want er is geen enkel mens die van nature de vurige liefde bezit, die God (van hem, haar, ons) vraagt. Maar Hij zal die liefde in het hart uitstorten door de Heilige Geest, wanneer wij onderkennen dat we zelf die liefde niet bezitten en daarom van Hem begeren.

Jezus gebruikt zwakke mensen op Zijn arbeidsveld. Mensen die erkennen zwak te zijn en geen liefde te bezitten. Mensen die het enkel en alleen van God verwachten. Tegen hen zegt Hij: *“Weid en voed Mijn schapen.”* Maar daarvoor is wel overgave aan de Heilige Geest

noodzakelijk, Die je zal brengen in plaatsen en omstandigheden waar je zelf eigenlijk liever niet wil zijn. Joh. 21:18 – *“Voorwaar, voorwaar, zeg Ik u: Toen gij jonger waart, gorddet gij uzelf, en wandeldet, alwaar gij wildet; maar wanneer gij zult oud geworden zijn, zo zult gij uw handen uitstrekken, en een ander zal u gorden, en brengen, waar gij niet wilt.”*

Het is nodig dat we onze eigen wil prijsgeven en gaan wandelen onder de leiding van de Heilige Geest. Dan zal Hij ons toerusten om de schapen te voeden met Gods Woord. Hij zal ons omgorden met de waarheid van het Woord van God (Efez. 6:14) en Hij zal aan die gordel het Zwaard des Geestes hangen, hetwelk is Gods Woord (Efez. 6:17).

Geliefde broeders en zusters, ik schiet zelf behoorlijk tekort. Maar ik wil mij desondanks aan de Heilige Geest overgeven. Dan zal Hij mij met vurige liefde vullen. Het is mijn overtuiging dat ook in u dit verlangen leeft. Moge Jezus u en mij deze week zegenen. Amen.